

Policajac i bagerista

SOS DJEČIJA
SELA
BOSNA I HERCEGOVINA

Dragi naši,

Svako od nas još kao dijete imao je različite ideje i snove o tome šta želi biti kad poraste. Neki od nas su ostvarili svoje dječije snove i postali pravnici i pravnice, doktori i doktorice, frizeri i frizerke. Drugi su, pak, pronašli sreću u nekom drugom poslu, kao na primjer ja. Kao djevojčica, imala sam veliku želju da postanem novinarka. Privlačili su me mikrofoni, svjetla i razgovori sa poznatim ličnostima. Ipak, život me je odveo na drugu stranu i ja danas sa osmijehom dolazim na posao i dijelim lijepe trenutke sa svojim kolegicama i kolegama.

Andrej, koji je kao dijete stigao u SOS Dječije selo u Sarajevu, oduvijek se volio igrati sa bagerima. Ništa neobično za dječake, zar ne? Ali njegova ljubav prema ovim velikim mašinama nije bila samo prolazna stvar. Kada je došlo vrijeme upisa u srednju školu, SOS mama Alisa ga je pitala u kojoj školi bi volio nastaviti svoje obrazovanje i čime bi se volio baviti. On je bez dvojbe odgovorio: „Želio bih postati bagerista“. Iako je to bila nesvakidašnja želja, SOS mama Alisa ga je bezuvjetno podržala. Uz njenu i podršku braće i sestara završio je željenu srednju školu i ubrzo dobio svoj prvi posao. Nedugo nakon toga, njegov poslodavac je primijetio njegovu predanost poslu i želju za napredovanjem. Preporučio ga je drugoj kompaniji i Andrej je uskoro nastavio svoj životni put u susjednoj Hrvatskoj. Danas je on jedan od najtraženijih bagerista u toj zemlji. Zaradio je dovoljno novca od posla kojim se bavi, te je kupio kuću i auto, a pronašao je i ljubav svog života. Često posjećuje SOS mamu Alisu i braću i sestre te ispunjava njihove i najmanje želje. Kaže da je jako sretan jer je ostvario svoj, pomalo neobičan san.

Afan je osmogodišnji dječak koji je u SOS Dječije selo stigao kao beba. Iako je sada već veliki dječak, za svoju stariju SOS braću i sestre on je ostao „beba porodice“. Mnogi od njih kažu da, iako danas imaju svoje porodice i djecu, Afan će zauvijek držati jednu stranu njihovog srca. Tako poseban i razigran, Afan sanja da postane policajac. U njegovoj glavi su samo policijske sirene, značke i odjela. Kada u saobraćaju ugleda policijski automobil, Afan sve napušta i prati ga pogledom sve dok mu ne nestane iz vida.

Pred Afanom, ali i pred drugom djecom njegovog uzrasta, stoje godine učenja i obrazovanja. Moguće je da će Afanova želja da postane policajac nestati i da će se pojaviti neka druga, a možda će ta želja samo rasti i jačati. To ostaje da vidimo, ali se svakako nadamo da ćete iskoristiti uplatnice koje vam šaljemo i podržati želje svakog dječaka i djevojčice koji odrastaju u SOS Dječjim selima u BiH, kako bi oni u budućnosti postali šta god budu željeli. Od srca smo Vam zahvalni na podršci.

S ljubavlju i poštovanjem,
Džana Olovčić
SOS Dječja sela u BiH

NIJEDNO DIJETE
NE TREBA
ODRASTATI SAMO.

*Zbog zaštite privatnosti
imena i fotografije su izmijenjene.